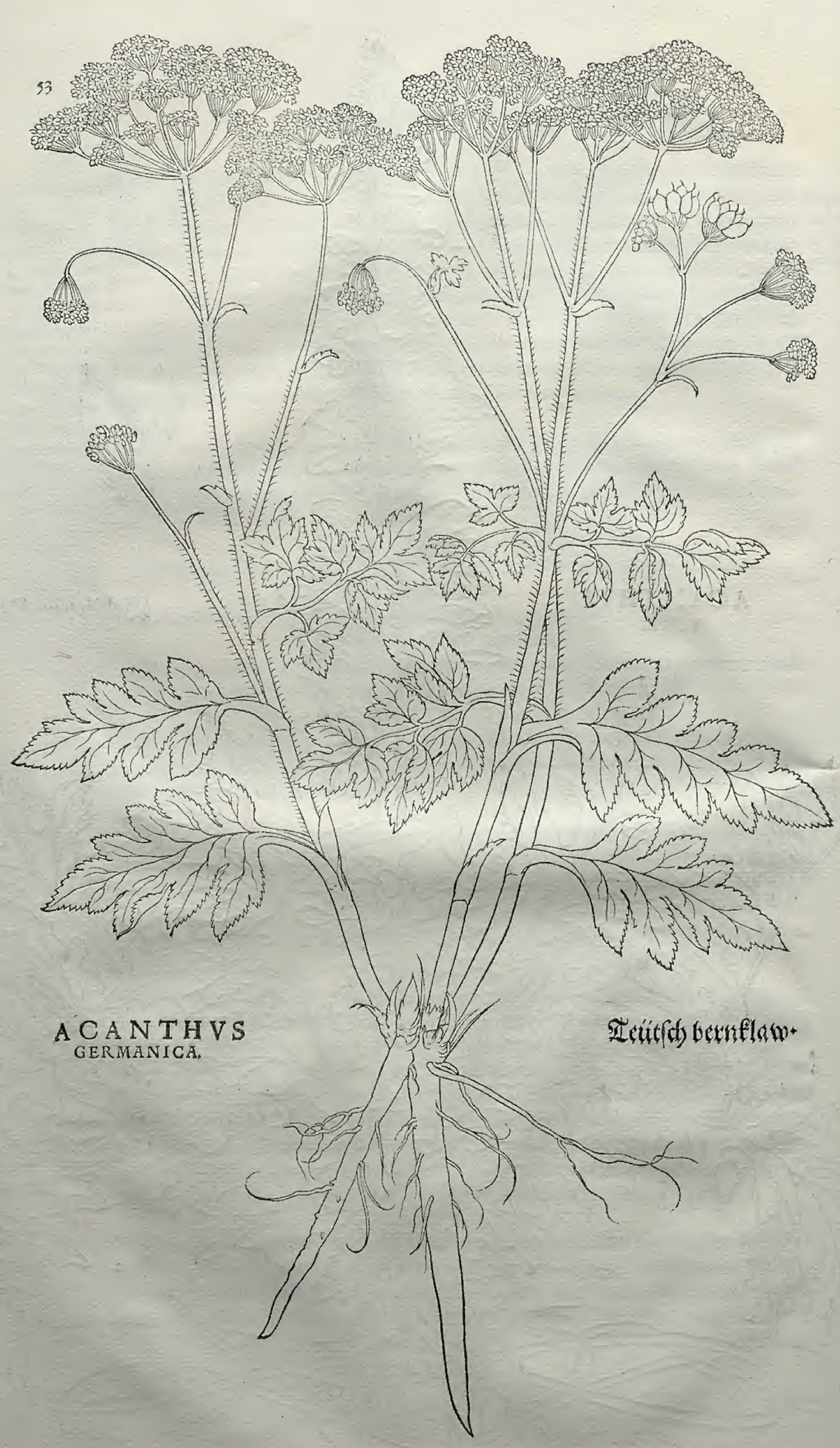

ACANTHVS
GERMANICA.

Teütsch bernklaw·

A

FORMA.

Folia habet multò quàm Lactuca latiora & longiora, Eru
uiſa, nigricantia, pinguia, leuia. Caulem leuem, binûm cubito
dine, ex interuallis ſub ipſum uſqꝫ uerticem foliolis quibuſdan
camentis, aculeatis, ex quibus candidus promitur flos. Semen
teum, caput thyrſi ſpecie. Radices ſubſunt glutinoſæ, mucoſ
Hactenus Dioſcorides. Si autem ueri Acanthi picturam dilig
ris, huic deſcriptioni prorſus quadrare uidebis, ita ut nulla ſi
amuſſim reſpondeat. Neque impedit quod Acantha ſpinam
nim & hæc quidem herba eſt, ſed mollibus duntaxat ſpinis, ic
lis Acanthus dicitur. Germanicam tamen Acanthum ad D
non penitus accedere, eſt euidentiſsimũ. Poteſt tamẽ in priori
cõmodus eſſe uſus, ut ex ijs quæ paulò pòſt dicemus, patebit.

LOCVS.

Naſcitur uera in hortis, petroſis & humentib locis. Germa
tis undique.

TEMPVS.

Colligitur in æſtate dum floribus & ſemine abundat, Iun
menſibus.

TEMPERAMENTVM.

Folia Acanthi mediocriter digerentem facultatem obtine
ria eſt, & leuiter inciſoria, & tenuium partium. Hanc uim Ac
nico ineſſe, guſtus abunde monſtrat. Folia enim eius modic
ſubacris eſt.

VIRES. EX DIOSCORID

B Acanthi radices uſtis & luxatis illitæ proſunt. Potæ urina
ſiſtunt. Tabidis, ruptis, conuulſis, mirè utiles ſunt.

EX PLINIO.

Radices Acanthi uſtis luxatisꝫ mirè proſunt. Item ruptis,
metuentibus incoctæ cibo, maximè ptiſana. Podagris quoꝫ
lefactæ calidis.

APPENDIX.

Etſi noſtræ Brancæ urſinæ facies picturæ Acanthi non un
tamẽ eius radicem eandem habere cum Acanthi ueri radice fa
ſimum. Cum enim guſtu ſubacris ſit, neceſſe eſt ut exiccet, in
partium. Errant itaqꝫ noſtræ ætatis medici, qui neglecta pro
tum utuntur, quæ quidem mediocriter diſcutere ualent.

DE SPINA ALBA▸ CAP▸

NOMINA.

ΑΚΑΝΘΑ λευκὴ græcè, Spina alba latinè, Officinę B
guar Pęno nomine appellant, Germani Weißdiſte
Nomen herba hæc ab albis foliis ſeu lacteis macul
ſperſa ſunt, accepit.

GENERA.

Quamuis Dioſcorides Spinæ albæ duntaxat unum faciat g
res inueniantur apud nos herbæ quæ deſcriptioni reſponden
ſtatuamus genera neceſſe eſt. Vnum itaqꝫ genus eſt, quod h
Mariæ dicitur, Germanis uero Mariendiſtel oder Frawendiſ
ſpinam albam hortenſem, quod nimirum in hortis tantum p